

Lázně u Vltavy – Praha Holešovice

Diplomní projekt

Autor: Diana Imrichová

Vedoucí práce: Prof. Ing.arch. Vladimír Krátký

Oponentní posudek: Prof. Akad. arch. Jindřich Smetana

Holešovice patří mezi pražské městské části s největším rozvojovým potenciálem. To je aktuálně dáno jak tak už samotnou polohou v meandru Vltavy, tak existencí pravděpodobně největší stavební parcely v lokalitě Bubny – Zátory poblíž metra Vltavská. Vedle dalších strategických záměrů (např. výstavba nového koncertního sálu „Vltavské filharmonie“), je zde i přítomnost historického areálu pražských jatek, které svým autentickým charakterem určitě ovlivní urbanistický kontext levého břehu Vltavy. Zde se otevírá částečně zelený pás někdejší holešovické přístavní zóny a postupující revitalizace této industriální aglomerace dělá z lokality velmi vyhledávaný cíl. V každém případě jde o kontext mimořádně charizmatičtý, což je dobré východisko i pro zadání diplomní práce na parcele vymezené ulicí Jateční a řekou Vltavou.

V pečlivě zpracované analytické části se autorka věnuje širším historickým a urbanistickým souvislostem. V rámci historie území zkoumá řešenou parcelu až po současný koncept metropolitního plánu, a postupně upřesňuje umístění lázeňského programu mezi ulice Komunardů, Jateční a Na Maninách. V prolnutí s parkovými úpravami exteriéru tak formuje začátek pásu zeleně lemující levý břeh Vltavy.

Programovou náplň lázní autorka rozebírá na podkladu referenčních příkladů s obdobnou precizností – od historie, přes fyziologické poznatky až po praktikovanou typologii současných lázní ve světě. Výsledkem jsou diagramy funkčních vazeb a procesů, které se staly podkladem pro členění funkčních zón a následně dispozičního řešení.

Hmotové řešení představuje relativně jednoduchý kompoziční vzorec: ze čtvercového půdorysu se z terénu reliéfně zdvíhají dvě šikmé plochy v tzv. kontra-postu, oddělené (či spojené) vodorovnou platformou. V největším a nejvyšším sešikmeném segmentu je jako těžiště umístěná „bazénová hala“, v nejmenším a nejnižším sešikmeném segmentu je „relaxační wellness“, a spojovací střední platforma nese ostatní pragmatické a servisní funkce. (Vědoma si kompoziční zajímavosti, autorka nadále používá schématický boční řez tohoto vzorce jako jakési grafické logo – viz tiráž.) Provedení vnitřních dispozic je víceméně v pořádku, bez vážných či neřešitelných nedostatků.

Obecně by se dalo konstatovat, že výše zmíněné součásti návrhu jsou v pořádku. Při obhajobě diplomních prací budoucích architektů na prestižní fakultě je však na místě sledovat i způsob architektonického uchopení úkolu, výraz a konzistence návrhu ve všech aspektech a parametrech. Z tohoto hlediska by mě zajímal názor autorky na tyto otázky:

Ad urbanistické a provozní řešení – od vjezdu na parkoviště, přes vstupní halu, šatnové odbavení, bazénovou halu, až po vnější bazény a následně terasové schody na břehu řeky – se odehrává na pomyslné severojižní ose.

Otázky – zda na začátku této osy má být vůbec plocha parkoviště, které evokuje tradiční příjezd ke komerčním objektům na předměstí?
– Jak je strukturovaný přístup návštěvníků lázní?
(IAD asi nebude pro návštěvníky dopravně dominantním prvkem, když spádově je tu MHD a pro rezidenty pěší přístup v návaznosti na park).

Ad exteriér – Další důležitou otázkou je vůbec vztah objektu lázní k exteriéru jako celku – tedy pásu zeleně od západu k východu. Nejsm si jistý, co znamená čára ve výkresu SITUACE. Je to Majetkové reziduum ohrady ze stávajícího stavu? Je to oplocení vnějších aktivit (vnější jóga a fitness, hřiště, bazény)? proč nezahrnuje i zahradu s meditačními pavilony až k silu? popřípadě proč tam ta čára je?

Otázky – bylo by v situaci bez čáry možné celý exteriér chápat jako integrovaný park se všemi navrženými a potenciálními aktivitami?
– Mohlo by „terasové sezení“ nad Vltavou více vypointovat provoz lázní i promenády v parku na nábřeží?
– Je možné aktivnější zapojení řeky do těchto aktivit?

Ad pochozí střechy – Šikmé střechy podle autorky vedou návštěvníky k vyhlídce na Vltavu a přes řeku. Výměry těchto ploch jsou však rozsáhlé. Menší – přístupná z terénu – je otevřená k jihu (10%) a k odpolednímu slunci, jak ukazují vizualizace. Ta větší je orientovaná na sever (6%) a krom hrany je odvrácená vůči výhledu. Ale proč ne.

Otázky – Není zde prostor nalézt větší využití ve smyslu slunečních lázní?
(Řešení pomocí vestavěných či aditivních mobiliářů nabízely i některé maloměstské dřevěné secesní lázně.)
– Nebylo by vhodné při umístění oken na východní fasádě respektovat traktování hmot, eventuelně i s dilatací segmentů? (viz str 32)
(Hmotová kompozice sestává ze tří segmentů – viz axonometrie na straně 22)
– Doběhnutí prosklené fasády do úplného cípu pod šikmou plochou na západní fasádě je záměr? (Viz pohled západ str. 38 a půdorys 1.np str. 32)

Ad bazénová hala – Prostorový ocelový skelet pod pochozí střechou je natolik výrazným prvkem v interiéru haly, že bych očekával hlubší úvahu nad jeho řešením.

Otázka – Nebylo by možné při obhajobě ještě blíže pojmenovat autorské pojetí a konstrukční řešení?

Přes dílčí výhrady i při absenci odpovědí na tyto otázky považuji předloženou práci za kvalitní.
Návrh hodnocení: C

V případě, že otázky budou při ústní obhajobě zodpovězeny, doporučuji posunout hodnocení o stupeň výš na B.

Prof. Akad. arch. Jindřich Smetana
V Praze 3.6.2021